

Berättelsen om en fråga till påven under Världsungdomsdagen.

Roselyne Warau Mwangi fick under bönevakan på Cuatro Vientos i Madrid tillfälle att till Benedikt XVI ställa en fråga om lidandets betydelse. I sitt hemland sköter hon ett program som har för avsikt att förringa effekterna av den tröstlösa torkan som håller på att förstöra norra Kenya, Etiopien och Somalia.

2011-09-19

”Jag heter Roselyne Warau. Jag är född i Kenya och arbetar på Strathmoreuniversitetet . Jag tillbringar största delen av tiden till socialt arbete, med mycket fattiga människor, som är utanför samhället. Nyligen påbörjade vi på mitt universitet en särskild verksamhet för att hjälpa de svältdrabbade offren i Kenya, Etiopien och Somalia.

Hans Helighet har sagt att vi med de fattiga kan nå Kristus. Men detta är inte alltid lätt, därför att vi inför lidandet som finns i världen, särskilt under den ekonomiska krisen, undrar vilken mening lidandet kan ha i Guds planer. När personer som lider eller studenterna vid universitetet ställer en sådan fråga till mig, har jag inte något lätt svar.

Hur skall jag kunna få dem att förstå, att Kristus lever och lider med de fattiga? Hur kan jag säga dem, att de är viktiga för Gud och att Gud inte har övergivit dem?”

Detta är frågan som Roselyne Warau Mwangi ställde till Påven under vakan på Cuatro Vientos, på världsungdomsdagen, och som Påven på grund av regnet och vinden inte kunde besvara direkt.

En kampanj mot svälten.

Roselyne Warau Mwangi doktorerade förra året på Strathmoreuniversitetet i ekonomi och handel och arbetar där nu som assistent, och är även medverkande i solidaritetsprogrammet COP (Strathmore Community Outreach Programme).

Den sistlidne 22 juli fick vi besök av Domingo Kimengich, biskop i det katolska stiftet i Lodwar, en av de

fattigaste i Kenya, som lider av de förgörande effekterna av torkan, och han har lanserat en kampanj mot svälten. Avsikten med kampanjen är att samla pengar, mat och böner för de personer som drabbats av svälten i norra Kenya. Kampanjen samordnas av COP som befrämjas av Strathmore”.

”Folk lever på ett mål mat varannan dag!”

Biskopen talade om den väldiga uppgiften att mätta mer än 200 000 människor, som är helt undernärda och uppgivna av tragedin, som de utsätts för i denna del av landet.

Inskrivningarna i skolan har fördubblats i trakten, därför att barnen på detta sätt garanteras ett mål mat i skolan. Några av dem äter inte i skolan den näring som ges dem utan bär den med hem för att dela ut den till familjens andra medlemmar.

”Människor lever på ett mål mat om dagen varannan dag. Föräldrarna gör några skämt med barnen för att lura hungern. De håller vatten i en kastrull och håller det kokande, så att barnen inte somnar.”

Biskop Kimengich gick ut från sin församling för att göra ett förtvivlat upprop. ”Jag kan inte återvända till mitt stift med tomma händer”, säger han bekymrad. Från den dagen då han förordnats till biskop i Lodwar (i Turkana-området) i maj 2010, har det inte regnat i hans stift och temperaturerna har stigit till 40-45 grader. Och han citerar en forskningsresande, som hade kommit till Lodwar år 1860, och han försäkrar oss, att ”Turkana ligger helt nära helvetet.”

Ett ambitiöst program

Strathmoreuniversitet har förpliktigat sig – berättar Roselyne för oss – att genom COP bidra med

samma belopp som alla studenter tillsammans: för varje shilling studenterna ger, skall universitetet ge en till. Med denna kampanj, som tog sin början sist lidna 25 juli, har tills nu samlats omkring 300 000 shilling...

De som först började agera för att hjälpa i denna nödsituation i Afrika var afrikanerna själva, men det är inte tillräckligt: för att antalet offer för svälten ska minska, är det internationella samarbetet nödvändigt.

Roselyne säger, att den statliga hjälpen inte kommer fram till Turkanaområdet, i Lodwarstiftet, i norra Kenya. Och det är katolska Kyrkan som gör att hjälp till skolor, till vårdcentraler till sjukhus, till barnhem etc. kommer fram.

Universitetets solidaritetsprogram omfattar även KOPLWA (Kenyanska organisationen för personer

drabbade av AIDS) och centrum för VIH, förutom baptisternas högstadium i Soweto. Och de är båda i Kiberas fattiga kvarter. Några studenter från Strathmore erbjuder skolan ett handledarprogram, därför att de inser att ungdomarnas kunskaper och utbildning i marginaliserade områden är det bästa sättet att utveckla landets framtid.

Roselyne var med några andra flickor på VUD i Madrid och fortsatte även där att verka med att hos ungdomar få solidarisk hjälp till förmån för norra Kenya, Etiopien och Somalia.